

عنوان مقاله:

نقش خدامحوری در بناهای مذهبی دوره ی اسلامی

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی پژوهشهای نوین در معماری و شهرسازی ایران (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

سیده معصومه ریاضی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه علوم و تحقیقات واحد آمل

خلاصه مقاله:

پس از ظهور اسلام ، معماران مسلمان تمام سعی و تلاش خود را به کار بردند تا از اصول و اعتقادات اسلامی در آثار خود بیشترین استفاده را نمایند و هنری ارایه دهند که از امور عبادی و اعتقادی آن ها شکل گیرد . و تا آنجایی که می توانند آثارشان را به مرحله و درجه ای از مقبولیت و شایستگی نزدیک نمایند . شعار اولیه اسلام که توسط پیامبر عظیم الشان مطرح شد عبارت : (قولوا لا اله الا الله تفلحوا) نیست خدایی جز خدای یگانه ، تا رستگار شوید بود . در همین راستا معماران مسلمان در طراحی بناهای مذهبی سعی نموده اند تا با بهره گیری از شعار اصلی توحید (لا اله الا الله) همه محورها و اجزای بنا را متوجه محور اصلی و توجه به او نمایند و غیر او را به دست فراموشی بسپارند . بر همین اساس معماران اسلامی پیوندی بین فضاهای بیرونی و درونی ایجاد نمودند و با استفاده از کتیبه ها و نوشته های مزین به آیات الهی تلاش کرده اند تا آثارشان برای تعالی روحی و سیر معنوی به سوی درگاه خداوندی بهره گیرند . در تحقیق حاضر علاوه بر بررسی نقش خدا محوری در معماری اسلامی که به عنوان نقش برتر در آثار معماران مسلمان به شکل نظری عنوان شده است به صورت عملی نیز در بنای مسجد شیخ لطف الله و مسجد جامع اصفهان که این دو مسجد از جمله شاخص ترین الگوهای به کارگیری هنر و اعتقادات مذهبی معماری اسلامی هستند مورد بررسی قرار گرفته و نتایج شاخص حاصل از تحلیل ارایه شده است .

کلمات کلیدی:

معماری اسلامی ، خدا محوری ، مسجد جامع ، مسجد شیخ لطف الله

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/717309>

